

„Dlaczego Tales patrzył w niebo?” – warsztaty z metody LEGO-LOGOS

W dniach 8 i 9 czerwca 2012 r. odbyło się 19. Szkolenie Licencyjne doskonalenia zawodowego w zakresie nauczania etyki i filozofii metodą ΛΕΓΩ-ΛΟΓΟΣ (czyt. LEGO-LOGOS) – kurs pierwszego stopnia pt. „Dlaczego Tales patrzył w niebo?” – dla nauczycieli szkół podstawowych, gimnazjów i liceów ogólnokształcących oraz pracowników kultury, zorganizowane i prowadzone przez Jarosława Spychałę oraz Zakład Etyki Instytutu Filozofii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Spotkania odbywały się w gmachu budynku Collegium Maius. W warsztacie uczestniczyli studenci studiów dziennych I i II stopnia oraz studiów podyplomowych filozofii specjalności etyka oraz doktoranci i adiunkci z Zakładu Etyki, razem z jego kierownik, prof. Ewą Nowak. LEGO-LOGOS jest innowacyjną metodą kształcenia umiejętności analizy i interpretacji tekstów autorstwa Jarosława Spychały. Łączy w sobie, co podkreśla autor, wartość czytania, rozumienia i myślenia. Uczestnicy zajęć otrzymują fragment tekstu, który stanowić ma przedmiot refleksji. Po zapoznaniu się z nim mają za zadanie samodzielnie bądź w niewielkich zespołach zaprezentować zrozumienie odczytanego tekstu, wykorzystując klocki LEGO. Analiza tekstów źródłowych, filozoficznych czy historycznych metodą LEGO-LOGOS pobudza kreatywność jednostki, wzbudza zainteresowanie i pobudza myślenie. Metoda łączy w sobie analizę tekstu, łączenie faktów oraz konfrontowanie wiedzy w interpretacji tekstu za pomocą duńskich klocków LEGO. Metoda rozwija kompetencje hermeneutyczne – pomaga kształcić zarówno umiejętności czytania „ze zrozumieniem”, jak i wnikliwego słuchania. Uczy wzajemnej tolerancji i akceptacji twórczego myślenia – konfrontowanie odmiennych

interpretacji na forum grup ułatwia powiązanie konkretnej interpretacji z określoną osobą.

Porównanie sposobów rozumienia tekstu umożliwia również ujęcie omawianej problematyki w szerszej niż indywidualna skali. Uczestnicy metody LEGO-LOGOS empirycznie doświadczają zrozumienia problemu przedstawionego w tekście. Racjonalność interpretacji tekstu skonfrontowana zostaje z emocjami towarzyszącymi uczestnikom, którzy podczas omawiania prac poszukują nowych możliwości analizy naukowej i jej sensu poprzez regularne przekazywanie sobie głosu, inicjowane i monitorowane przez prowadzącego zajęcia. Możliwość dzielenia się obserwacjami pobudza indywidualne zaangażowanie poszczególnych osób w pracę podczas spotkań oraz daje uczucie wpływu na wykonanie zadania. Uczestnicy, konfrontując swe myśli w trakcie analizy prac, podważają niezmienną ontologię analizowanego tekstu. W ten sposób metoda, w której możliwość dowolnej analizy tekstu z użyciem klocków LEGO w oparciu o świadome wykorzystanie *logos* uczy dążenia do intersubiektywnej, „uwspólnionej” interpretacji tekstu, bazuje na fundamentach fenomenologii. Metoda pomysłu Jarosława Spychały łączy w sobie przyjemność zabawy i nauki, co wpływa na łatwość przyswajania wiedzy przez uczestników zajęć. Skuteczność oraz wartość metody potwierdza rosnące nią zainteresowanie zarówno ze strony publicznych placówek oświatowych, jak i tych spośród firm komercyjnych, które są zainteresowane rozwijaniem krytycznego i kreatywnego myślenia.

Marta Szopka